

Sygn. akt V Ca 1129/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia (del.) Dorota Walczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa C. G.

przeciwko (...) SA. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie

z dnia 2 lipca 2019 r., sygn. akt II C 7062/18

1. oddala apelację;
2. zasądza od (...) SA. z siedzibą w W. na rzecz C. G. kwotę 450,00 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt Ca 1129/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 lipca 2020 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz C. G. kwotę 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 września 2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanej spółki na rzecz powódki kwotę 947 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelacje od powyższego wyroku wniosła pozwana spółka, zaskarżając wyrok w całości.

Skarżąca zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c.; art. 233 § 2 k.p.c. z wz. z art. 228 § 1 k.p.c. Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c. Wskazać należy, że zgodnie z powołanym przepisem Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie

wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Normy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i ważąc ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego.

Do uznania zarzutu naruszenia przepisu art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego za uzasadniony, mogłoby dojść zatem tylko wówczas, gdyby skarżący wykazał uchybienie podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów. Pozwany posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, musiałby wykazać zatem, iż Sąd I instancji rażąco naruszył ustanowione w wymienionym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy. Postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego nie może natomiast polegać na zaprezentowaniu przez skarżącego stanu faktycznego na podstawie własnej subiektywnej oceny dowodów, a tylko na podważeniu podstaw tej oceny z wykazaniem, że jest ono rażąco wadliwa lub oczywiście błędna.

Odnosząc powyższe wskazania do stanu faktycznego sprawy skarżący naruszenie tego przepisu upatruje w przyjęciu, iż w niniejszej sprawie nie zostały wykazane nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu przepisu art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r., które miały wykazywać podstawy wyłączenia odpowiedzialności pozwanego za opóźnienie lotu Nr (...). Ze stanowiskiem apelującego nie sposób się zgodzić. Z przedstawionego przez stronę pozwaną raportu pogodowego i komunikatu E., nie wynika bezpośrednio że warunki pogodowe w postaci burzy uniemożliwiły wykonanie spornego lotu o zaplanowanym czasie. Z wydruków wynika jedynie to, że wydano ostrzeżenie 1 stopnia dla obszaru obejmującego Pireneje, Sycylię i Korsykę oraz dla Bałkanów po Ukrainę wskazujące na możliwość wystąpienia dużego gradu, bardzo silnych opadów oraz silnych podmuchów wiatru. Nie wynika z niego natomiast fakt, że opisane w ostrzeżeniu trudne warunki pogodowe zaistniały w dniu 26 lipca o godz. 21.15 w A.. A dopiero wykazanie tej ostatniej okoliczności mogłoby skutkować wyłączeniem odpowiedzialności pozwanego. Ciężar dowodu w tej kwestii spoczywał na pozwanym. Oczywiście siła wyższa w postaci trudnych warunków pogodowych może być uznana za nadzwyczajne okoliczności zwalniające przewoźnika z odpowiedzialności, ale jej zaistnienie musi wykazać przewoźnik, czego w niniejszej sprawie nie uczynił. Zgodzić się zatem należy z powodem, że pozwana zaoferowała jedynie prognozy mogących wystąpić w dniu 26 lipca 2018 r. zjawisk atmosferycznych, bez żadnego potwierdzenia ich faktycznego wystąpienia. Zauważyć również należy, iż w złożonych wydrukach brak odwołania do opóźnionego lotu i w związku z powyższym brak było możliwości poczynienia ustaleń dotyczących przyczyny zmiany planu lotu nr (...). Z treści dokumentów wynikało jedynie, że we wskazanej dacie, w niektórych miejscach w Europie mogły wystąpić trudne warunki atmosferyczne, ale nie zostało wykazane, faktycznie wystąpiły i doprowadziły one do opóźnienia spornego lotu. Ocena ta jest jak najbardziej prawidłowa i zgodna zarówno z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Pozwany nie zaoferował poza złożonym i wydrukami żadnego innego dowodu, który by potwierdził, że to właśnie trudne warunki atmosferyczne były przyczyną opóźnienia lotu. Strona pozwana nie załączyła żadnego komunikatu lotniska odnośnie odwołania lotów czy ich ograniczenia na tym lotnisku, nie wносиła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, który mógłby określić ponad wszelką wątpliwość, iż prognoza pogodowa przedstawiona przez stronę pozwaną istotnie się ziściła, co czyniło niemożliwym bezpieczne odbycie przedmiotowego lotu. Przyczyny opóźnienia lotu nie można zatem uznać za okoliczność nadzwyczajną, zwalniającą pozwanego od odpowiedzialności odszkodowawczej.

Dlatego też Sąd Okręgowy, uznając apelację za bezzasadną, orzekł jak w pkt 1 sentencji na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu uwzględniającym zmiany wprowadzone Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie.